

[Nina Andersen.]

eventuelt foreslaa en Ændring af Loven, hvis det ikke er muligt administrativt at praktisere en saadan Genindtrædelsesret.

Det andet Spørgsmaal, som jeg vil berøre over for den højtærede Socialminister, drejer sig om et Forhold, som har voldt mig og sikkert mange andre mange Bekymringer i de sidste Maaneder, nemlig den store Stigning i Antallet af Svangerskabsafbrydelsessager. Nu ved jeg vel, at en Stigning i Antallet af Sager ikke behøver at betyde det samme som en Stigning i Antallet af Tilfælde; det betyder maaske blot, at man faar fat paa flere af disse Sager, end man har faaet før; men en Kendsgerning er det, at man hele Sommeren med korte Mellemrum i Aviserne har kunnet læse, at nu var igen et Antal Kvinder tiltalt for Svangerskabsafbrydelse, og lignende sørgelige Meddelelser fremkommer stadig med korte Mellemrum. Det er da helt naturligt, at man i den Anledning beskæftiger sine Tanker med den gældende Lov paa dette Omraade og underkaster den og dens Principper fornyet Overvejelse.

Der er for mig ikke Tvivl om, at det vilde have været forkert, om man, da vi fik den nye Lov paa dette Omraade, havde givet efter for den defensive Holdning over for Problemet, som mange indtog, og som ogsaa kom til Orde i dette høje Ting, nemlig at de økonomiske og sociale Forhold i vort Samfund er af en saadan Karakter, at Kvinder bringes i den Tvangssituation, at de ikke tør føde deres Børn, og naar Forholdene er saadan, maa man indrette Lovgivningen derefter, det vil sige lade Svangerskabsafbrydelse blive straffri. Det vilde efter min Opfattelse være uheldigt for Kvinderne og uværdigt for det danske Samfund. Da den paagældende Lov var til Behandling i dette høje Ting, havde jeg den Ære at være mit Partis Ordfører, og jeg sagde ved den Lejlighed, at Forudsætningen for, at mit Parti var indforstaaet med Gennemførelsen af Lovforslaget, var, at ogsaa den sociale Side af Sagen løstes grundigt og snart, saaledes at de økonomiske Motiver til Svangerskabsafbrydelse blev fjernet, saadanne Motiver som Faren for Ødelæggelse af Familiens Økonomi eller Frygten for at miste en god og betryggende Stilling eller Udsigterne til Forfremmelse og Avancement. Jeg pegede paa en lang Række Foranstaltninger, som burde gennemføres, og understregede, at Kendskabet til anti-konceptionelle Midler paa en betryggende

Maade maatte bringes ud til brede Befolkningkredse, saaledes at uønskede Svangerskaber kunde forebygges.

Der er nu gaaet over 6 Aar, siden jeg havde Anledning til at sige disse Ord, og vi har faaet gennemført Svangerskabsloven. Men bortset fra Loven om Mødrehjælp og Loven om Boligtilskud til børnerige Familier er der kun sket sparsomme Forbedringer af Familiernes økonomiske Stilling, og der er ikke gennemført nogen Sikring af den erhvervsarbejdende Moders Forhold. De sørgelige Kendsgerninger, Svangerskabsafbrydelsernes store Tal, viser, at det er paakrævet, at alle disse Spørgsmaal løses, og jeg henstiller til den højtærede Socialminister, under hvem de sociale Forhold jo sorterer, at tage Spørgsmaalet om Gennemførelsen af socialpolitiske Foranstaltninger paa dette Omraade op til Overvejelse. Og det er saa heldigt, at der her er gjort et Forarbejde, saa at det ikke behøver at tage særlig lang Tid at forberede en Lovgivning. Jeg tænker her paa det, som indeholdes i Befolkningskommissionens Betænkning Nr. 3 angaaende Moderens Rettigheder i Anledning af Fødsel samt angaaende Seksualoplysning. Der findes her en lang Række Forslag tilsigtende at gennemføre en almindelig Moderskabsydelse, Sikring af den erhvervsarbejdende Moders Stilling, Bestemmelser om Arbejdshvile før Fødselen med Dagpenge og hendes Ret til at bevare Erhvervsarbejde, ogsaa Hjælp til den hjemmefødende Kvinde samt udvidet Adgang til at føde paa Klinikker og en hel Del andre Ting. Jeg henstiller til Socialministeren at tage disse Spørgsmaal op til Gennemførelse.

Samtidig kunde jeg meget ønske, at Socialministeren vilde foranledige, at Befolkningskommissionens Arbejde genoptages. Det store Spørgsmaal om Udvidelse af den forebyggende Børneforsorg, det vil sige Vuggestuer, Børnehaver, Fritidshjem o. s. v., er endnu kun foreløbigt behandlet af Befolkningskommissionen og trænger sig paa til en Løsning. Det andet store Spørgsmaal, om Gennemførelse af en almindelig Skolebespisning, blev heller ikke færdigbehandlet, og de mange alarmerende Rapporter fra Skolelæger om Børnenes Helbredstilstand kunde nok tyde paa Nødvendigheden af, at dette Spørgsmaal blev færdigbehandlet.

I den Betænkning, jeg netop har omtalt, behandles ogsaa Spørgsmaalet om Oplysninger over for Børn om Forplantningen, og jeg vil henstille til den højtærede Undervisningsminister at tage dette Spørgs-